

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12012026.10>

Child Abuse Trends, Legal Framework, and Judicial Delays in Sri Lanka: A Policy Analysis (2014-2023)

T. Mohamed Mufas¹, C. Sivanayagam², R.M. Thanzeem³,

¹Teacher at Sahwa Ladies Arabic Collage - Oluvil,

²Department of Social Sciences, Eastern University, EUSL,

³B.A. (Hons) Sociology SEUSL.

*Correspondence: mufasnmohamed@gmail.com, Tel: +940771116923

Article Info

Received on 27-May-2026, Revised on 29-May-2026, Accepted on 29-May-2026, Published on 01-June-2026

ABSTRACT

Children are the future pillars of a society and the foundation of its human capital. Despite the existence of various international declarations for child rights and protection globally, violence and abuse against children remain an unresolved contemporary social issue. Based on 64,569 complaints received by Sri Lanka's National Child Protection Authority (NCPA) over the ten-year period from 2014 to 2023, this article comprehensively examines child abuse trends in Sri Lanka. It identifies the social, economic, familial, and technological factors driving the recent increase in violence against children, and analyzes how massive judicial delays and institutional shortcomings further exacerbate this issue. Specifically, the rise in school dropouts and child labor exploitation resulting from the 2022 economic crisis are discussed in detail. Furthermore, the 2021 death of the young girl 'Jude Kumar Mishalini' and the Nuwara Eliya school incident are handled as key case studies to expose systemic failures within Sri Lanka's child protection system. Finally, this article proposes awareness programs, the introduction of sex education in schools, judicial reforms, and psychological rehabilitation recommendations for victimized children to put an end to this issue.

KEYWORDS: Child abuse, National Child Protection Authority (NCPA), 1929 Helpline, Ishalini case, Judicial delays, Child labor, Policy reforms.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license

(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

இலங்கையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகப் போக்குகள், சட்டக் கட்டமைப்பு

மற்றும் நீதித்துறைத் தாமதங்கள்:

ஒரு கொள்கைசார் பகுப்பாய்வு (2014-2023)

¹டி. முகமது முபாஸ், ஆசிரியர், சஹ்வா பெண்கள் அரபுக் கல்லூரி - ஓலுவில்,

²சி. சிவநாயகம், சமூக அறிவியல் துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், EUSL.

³ஆர்.எம். தன்சீம், பி.ஏ. (கௌரவ) சமூகவியல் SEUSL.

1. ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

சிறுவர்கள் ஒரு சமூகத்தின் எதிர்காலத் தூண்களாகவும், மனித மூலதனத்தின் அடிப்படையாகவும் விளங்குகின்றனர்.¹ உலகளவில் சிறுவர் உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான பல்வேறு சர்வதேசப் பிரகடனங்கள் நடைமுறையிலுள்ள போதிலும், சிறுவர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும் துஷ்பிரயோகங்களும் சமகாலத்தில் ஒரு தீர்க்கப்படாத சமூகப் பிரச்சினையாகத் தொடர்கின்றன.¹ இலங்கையின் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபைக்கு (NCPA) 2014 முதல் 2023 வரையான பத்து ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிடைக்கப்பெற்ற 64,569 முறைப்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை இலங்கையிலுள்ள சிறுவர் துஷ்பிரயோகப் போக்குகளை விரிவாக ஆராய்கிறது.¹ அண்மைக்காலத்தில் சிறுவர் வன்முறைகள் அதிகரிப்பதற்கான சமூக, பொருளாதார, குடும்ப மற்றும் தொழில்நுட்பக் காரணிகளை அடையாளம் காண்பதுடன், நீதித்துறையில் காணப்படும் பாரிய தாமதங்கள் மற்றும் நிறுவனக் குறைபாடுகள் என்பன எவ்விதம் இப்பிரச்சினையை மேலும் தீவிரமடையச் செய்கின்றன என்பதையும் இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது.³ குறிப்பாக, 2022 ஆம் ஆண்டின் பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவாக அதிகரித்த பள்ளி இடைவிலகல்களும் சிறுவர் தொழிலாளர் சுரண்டல்களும் விரிவாக விவாதிக்கப்படுகின்றன.⁵ மேலும், 2021 ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற 'யூட் குமார் இஷாலினி' என்ற சிறுமியின் மரணம் மற்றும் நுவரெலியா பாடசாலை விவகாரம் என்பன முக்கிய வழக்கு ஆய்வுகளாகக் கையாளப்பட்டு, இலங்கையின் சிறுவர் பாதுகாப்பு அமைப்பிலுள்ள முறையான தோல்விகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.¹ இறுதியாக, இப்பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கான விழிப்புணர்வுத் திட்டங்கள், பாடசாலைகளில் பாலியல் கல்வி அறிமுகம், நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கான உளவியல் மேம்பாட்டுப் பரிந்துரைகள் என்பன இக்கட்டுரையில் முன்வைக்கப்படுகின்றன.¹

2. முக்கிய சொற்கள் (Keywords)

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை (NCPA), 1929 உதவிக்குறிப்பு, இஷாலினி வழக்கு, நீதித்துறை தாமதங்கள், சிறுவர் உழைப்பு, கொள்கை சீர்திருத்தங்கள்.¹

3. அறிமுகமும் பின்னணியும் (Introduction and Background)

சமூகத்தின் மிக முக்கியமான மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவினராக சிறுவர்கள் காணப்படுகின்றனர்.¹ ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சிறுவர் உரிமைகள் மாநாட்டின் (UNCRC)

பிரகடனத்திற்கு அமைய, 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைவரும் சிறுவர்கள் என வரையறுக்கப்படுகின்றனர்.¹ சிறுவர்கள் இயல்பிலேயே பெரியவர்களைச் சார்ந்து வாழும் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் வன்முறைகளுக்கும் சுரண்டல்களுக்கும் உள்ளாகும் சாத்தியக்கூறுகள் அதிகமாகும்.¹ சர்வதேச அளவில் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமைகள் குறித்துப் பேசப்பட்டாலும், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பது இன்றைய உலகை அச்சுறுத்தும் ஒரு பூகோள சவாலாகவே விளங்குகின்றது.¹ உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் (WHO) மதிப்பீடுகளின்படி, உலகெங்கிலும் 2 முதல் 17 வயதிற்குட்பட்ட சுமார் ஒரு பில்லியன் சிறுவர்கள் ஏதோவொரு வடிவில் உடல் ரீதியான, பாலியல் ரீதியான அல்லது உணர்வு ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களை அனுபவித்துள்ளனர்.¹

இலங்கை அரசாங்கம் 1991 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சிறுவர் உரிமைகள் பட்டயத்தை அங்கீகரித்து, உள்நாட்டில் அதற்கான சட்டக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்கியது.¹ இருப்பினும், நாட்டின் தற்போதைய சூழலில் சிறுவர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளன, இது சுபீட்சமான எதிர்கால சந்ததியை உருவாக்குவதற்குப் பாரிய முட்டுக்கட்டையாக அமைந்துள்ளது.¹ தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் (NCPA) புள்ளிவிவரங்களின்படி, கடந்த 2014 முதல் 2023 வரையான பத்து ஆண்டுகளில் மட்டும் 64,569 முறைப்பாடுகள் பதிவாகியுள்ளன.¹ இச்சூழ்நிலையானது கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும், நீதித்துறைக்கும் மற்றும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கும் ஒரு கடுமையான எச்சரிக்கையாகும்.

இவ்வாய்வானது, இலங்கையில் கடந்த தசாப்தத்தில் (2014-2023) பதிவான சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களின் அளவையும், அவற்றின் மாறுபட்ட வடிவங்களையும் விரிவாக ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.¹ குறிப்பாக, இலங்கையில் நிலவும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களின் வகைகளை அடையாளம் கண்டு வகைப்படுத்துதல், அண்மைக்காலமாக சிறுவர் வன்முறைகள் பெருகுவதற்குப் பின்னணியாக விளங்கும் சமூக, பொருளாதார மற்றும் நவீன தொழில்நுட்பக் காரணிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்தல், நாட்டின் பாதுகாப்பு மற்றும் சட்ட அமுலாக்கல் கட்டமைப்புகள் எவ்விதம் இச்சவால்களைக் கையாளுகின்றன என்பதை மதிப்பிடுதல் மற்றும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்கும், பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களை வெற்றிகரமாக மீள்சமூகமயப்படுத்துவதற்கும் தேவையான கொள்கைசார் பரிந்துரைகளை வழங்குதல் என்பன இக்கட்டுரையில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.¹

இலங்கையில் முறைப்பாடு செய்யப்படும் வழக்குகளை விட, சமூக அவமானம் மற்றும் அச்சம் காரணமாக மறைக்கப்படும் சம்பவங்கள் மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருப்பதாக மதிப்பிடப்படுகிறது.¹ எனவே, இத்துறையில் கொள்கை அடிப்படையிலான ஆழமான பகுப்பாய்வுகளை மேற்கொள்வது, சமூக மட்டத்திலான விழிப்புணர்வை மேம்படுத்தவும் புதிய சட்டச் சீர்திருத்தங்களை நோக்கி நகர்வதற்கும் இன்றியமையாதது ஆகும்.

4. இலங்கையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களின் சட்ட வரைவிலக்கணங்களும் வகைப்பாடுகளும் (Definitions and Classifications)

உலக சுகாதார நிறுவனம் மற்றும் இலங்கையின் சட்டக் கோட்பாடுகளின்படி, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பது சிறுவர்களின் உடல் ஆரோக்கியம், உயிர்வாழ்வு, வளர்ச்சி, கௌரவம் மற்றும் உளவியல் ரீதியான சமநிலை ஆகியவற்றிற்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் வன்முறைகளில் ஈடுபடுத்தல் அல்லது அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் புறக்கணித்தல் என வரையறுக்கப்படுகிறது.¹ பொதுவாக இது நான்கு பிரதான பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது:

4.1. உடல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம் (Physical Abuse)

கைகளால் அல்லது பிரம்பு, கயிறு, காலணிகள் போன்ற பொருட்களால் அடித்தல், சூடு வைத்தல், காயப்படுத்துதல், மற்றும் சிறுவர்களுக்கு உடல் ரீதியான அசௌகரியங்களை ஏற்படுத்தும் கடுமையான நிலைகளில் நிற்க வைத்தல் என்பன இதில் அடங்கும்.¹ தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் கீழ் இது கடுமையான குற்றமாகக் கருதப்பட்டுத் தண்டிக்கத்தக்கது.² வட இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு மருத்துவ ஆய்வில், உடல் ரீதியான சித்திரவதைக்கு உள்ளான சிறுவர்களில் பலருக்கு செவிப்பறை கிழிசல் மற்றும் நீண்ட எலும்புகளில் முறிவு போன்ற கடுமையான காயங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.¹⁰

4.2. உளவியல் மற்றும் உணர்வு ரீதியான துஷ்பிரயோகம் (Psychological and Emotional Abuse)

சிறுவர்களை வார்த்தைகளால் அவமதித்தல், நிராகரித்தல், கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாக்குதல், சாபமிடுதல், பயமுறுத்துதல் மற்றும் அவர்களைத் தனிமைப்படுத்துதல் போன்ற செயல்கள் இதில் அடங்குகின்றன.¹ இது சிறுவர்களின் சுயமரியாதையையும் மன வளர்ச்சியையும் கடுமையாகப் பாதிக்கிறது.¹ 18-19 வயதுடைய மாணவர்களிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்றில், சுமார் 27.9% மாணவர்கள் உளவியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாகியிருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.¹

4.3. பாலியல் துஷ்பிரயோகம் (Sexual Abuse)

சிறுவர்களைப் பாலியல் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துதல், பொருத்தமற்ற முறையில் தொடுதல், ஆபாசப் படங்களில் ஈடுபடுத்தல், பாலியல் வன்புணர்வு மற்றும் பாலியல் ரீதியான வார்த்தை வன்முறைகள் என்பன இதில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.¹ இலங்கையின் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் 365 (B) பிரிவின் கீழ் கடுமையான பாலியல் துஷ்பிரயோகம் (Grave Sexual Abuse) மற்றும் 345 பிரிவின் கீழ் பாலியல் தொல்லைகள் (Sexual Harassment) கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுகின்றன.⁷ 18-19 வயதுடைய மாணவர்களில் 9.1% பேர் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளனர்.¹

4.4. புறக்கணிப்பு (Neglect)

சிறுவர்களுக்குத் தேவையான உணவு, உடை, இருப்பிடம், சுகாதாரம், பாதுகாப்பு மற்றும் கல்வி போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளைத் தொடர்ச்சியாக வழங்கத் தவறுவது புறக்கணிப்பு ஆகும்.¹ இது சிறுவர் பாதுகாப்புச் சட்டங்களின்படி மிகவும் பொதுவாகக் காணப்படும் ஒரு துஷ்பிரயோக வடிவமாகும்.¹ வறிய மற்றும் ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பங்களில் வசிக்கும் ஐந்து வயதிற்குட்பட்ட

சிறுவர்களே இப்புரக்கணிப்புக்கு அதிகம் ஆளாகின்றனர்.¹⁰

5. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் புள்ளிவிவரப் பகுப்பாய்வு: 2014-2023 (Statistical Analysis of NCPA Data)

இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்புத் துறையின் உத்தியோகபூர்வ தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது, கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் பதிவான குற்றங்களின் போக்குகள் பின்வருமாறு வெளிப்படுகின்றன¹:

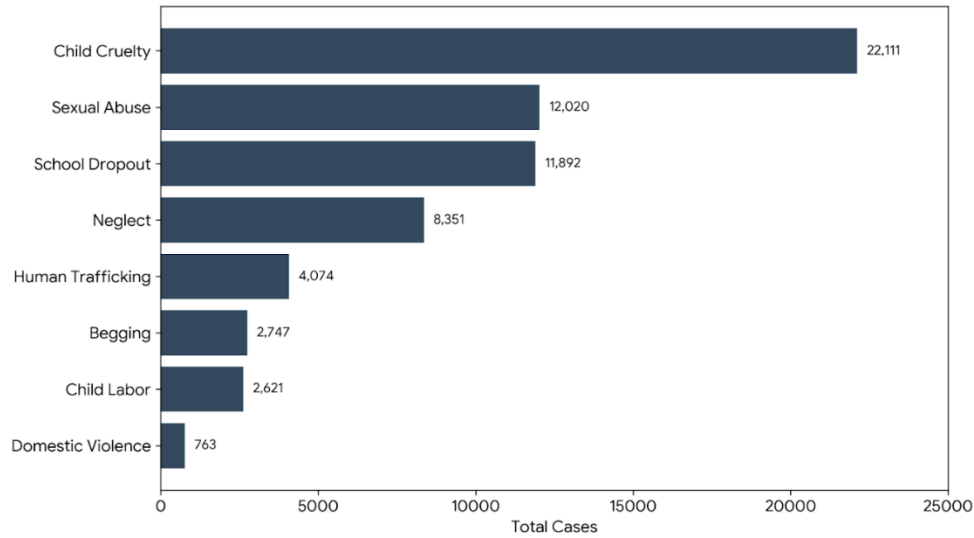
அட்டவணை 01: இலங்கையில் பதிவான சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களின் வருட ரீதியான போக்கு (2014-2023)

துஷ்பிரயோக வகை	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	மொத்தம்
சிறுவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தல்	21	23	21	21	24	23	22	27	20	14	2211
பாலியல் துஷ்பிரயோகம்	14	15	12	11	12	11	11	13	11	63	1202
கல்வியை இடைநிறுத்தல்	14	14	14	13	12	12	64	54	12	12	1189
கவனிக்காம மற்றும் அலட்சியம்	76	88	61	39	53	90	46	15	20	25	8351
ஆட்கடத்தல்	30	39	85	42	45	44	71	35	17	14	4074
யாசகம் பெறச் செய்தல்	24	33	32	31	31	29	20	24	24	21	2747
	8	8	9	2	5	9	0	0	9	7	

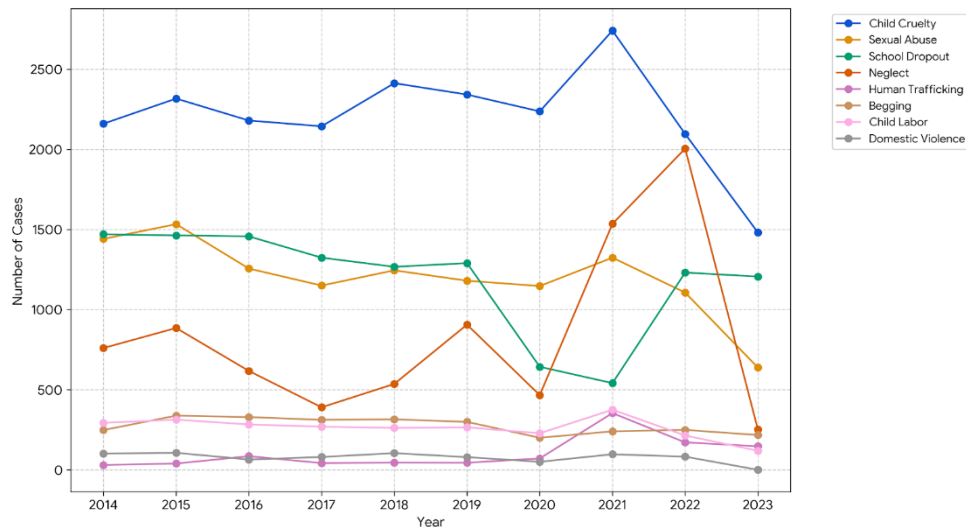
சிறுவர்	29	31	28	26	26	26	22	37	21	11	2621
தொழிலாளர்கள்	3	3	3	9	2	5	8	5	4	9	
குடும்ப வன்முறை	10	10	64	80	10	79	50	97	82	-	763
ஒட்டுமொத்த மொத்தம்	65	69	62	57	61	64	50	72	71	40	6456
	03	94	71	11	87	05	42	07	54	59	9

(ஆதாரம்: தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் முறைப்பாட்டுப் பதிவுகளின் பகுப்பாய்வு, 2024)¹

Total Registered Cases by Category (2014-2023)

Trends of Child Abuse Types Over Time (2014-2023)

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அட்டவணையின்படி, பத்து ஆண்டு காலப்பகுதியில் பதிவான 64,569 முறைப்பாடுகளில், சிறுவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தும் வன்முறைச் சம்பவங்களே 22,111 (சுமார் 34%) வழக்குகளுடன் முதலிடம் வகிக்கின்றன.¹ அதற்கு அடுத்தபடியாகப் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் 12,020 வழக்குகளுடனும், கல்வியை இடைநிறுத்தும் சம்பவங்கள் 11,892 வழக்குகளுடனும் முறையே இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களில் காணப்படுகின்றன.¹ 2022 ஆம் ஆண்டில் பதிவான 7,154 முறைப்பாடுகளே இக்காலப்பகுதியில் பதிவான மிக அதிகமான எண்ணிக்கையாகும், இது நாட்டின் கொவிட் தொற்றுக்குப் பிந்திய சூழலையும் பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் பிரதிபலிக்கின்றது.¹

இத்தரவுகளுடன் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் முந்தைய ஆண்டுகளின் பதிவுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, இலங்கையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் ஒரு தொடர்ச்சியான சமூகப் பிரச்சினையாக நீடிப்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.²

அட்டவணை 02: இலங்கையில் பதிவான ஒட்டுமொத்த சிறுவர் துஷ்பிரயோக முறைப்பாடுகளின் வீதம் (2015-2020)

வருடம்	பதிவான முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை	தேசிய சிறுவர் மக்கள் தொகையில் விகிதம் (%)
2015	10,739	19.4
2016	9,363	16.9
2017	9,016	16.3
2018	9,515	17.2
2019	8,558	15.4
2020	8,237	14.9
மொத்தம்	55,428	100.0

(ஆதாரம்: தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை - வருடாந்த புள்ளிவிவரங்கள், தொகைமதிப்பு புள்ளிவிவரத் திணைக்களம்)²

இந்த அட்டவணையின்படி, 2015 முதல் 2020 வரையான காலகட்டத்தில் மட்டும் 55,400 இற்கும் அதிகமான சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகள் பதிவாகியுள்ளன.² பள்ளி விடுமுறை மாதங்களான ஏப்ரல், ஆகஸ்ட் மற்றும் டிசம்பர் ஆகிய காலகட்டங்களில் பதிவாகும் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக இருப்பதும், கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தரப் பரீட்சைகள்

நடைபெறும் அக்டோபர் மாதங்களில் முறைப்பாடுகள் அதிகரிப்பதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.² இது சிறுவர்களின் கல்வி சார்ந்த அழுத்தங்களும் குடும்பச் சூழலும் வன்முறைகளுடன் எவ்விதம் தொடர்புபட்டுள்ளன என்பதை உணர்த்துகிறது.²

அதேநேரம், 1929 அவசர தொலைபேசி அழைப்பு மையத்திற்கு (Childline) கிடைக்கும் ஒட்டுமொத்த முறைப்பாடுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது, 2022 இல் 10,497 முறைப்பாடுகளும், 2023 இல் 9,436 முறைப்பாடுகளும், 2024 இல் 8,192 முறைப்பாடுகளும் பதிவாகியுள்ளன.¹³ இத்தரவுகள் அட்டவணை 01 இல் உள்ள வழக்கு எண்ணிக்கையை விட அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம், 1929 உதவிக்குறிப்பில் பதிவு செய்யப்படும் பல அழைப்புகள் ஆலோசனைகள், பிறப்புச் சான்றிதழ் கோரிக்கைகள் மற்றும் இதர சிறுவர் நலம் சார்ந்த பொதுவான விசாரணைகளை உள்ளடக்கியிருப்பதே ஆகும்.¹²

6. பிராந்திய வேறுபாடுகளும் புவியியல் ரீதியான சமத்துவமின்மைகளும் (Regional Disparities and GIS Analysis)

இலங்கையில் பதிவாகும் சிறுவர் துஷ்பிரயோக முறைப்பாடுகளைப் பிராந்திய ரீதியாகப் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது, பாரிய சமத்துவமின்மைகளும் புவியியல் போக்குகளும் புலப்படுகின்றன.³ மேல் மாகாணத்தின் கொழும்பு, கம்பஹா மற்றும் குருநாகல் ஆகிய மாவட்டங்களில் முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாகப் பதிவாகியுள்ளது.¹ புவியியல் தகவல் கட்டமைப்பு (GIS) அடிப்படையிலான பகுப்பாய்வின்படி, கொழும்பு மாவட்டம் மிக உயர்ந்த ஆபத்துள்ள வலயத்தில் இருப்பதுடன், அங்கு ஆண்டுதோறும் 1,000 இற்கும் அதிகமான வழக்குகள் பதிவாகின்றன.³ கம்பஹா மாவட்டத்தில் சராசரியாக 764 வழக்குகள் பதிவாகின்றன.³ இதற்கு மாறாக, வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் மன்னார் (40 வழக்குகள்), கிளிநொச்சி (44 வழக்குகள்), வவுனியா மற்றும் முல்லைத்தீவு (67 வழக்குகள்) ஆகிய மாவட்டங்களில் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான முறைப்பாடுகளே பதிவாகியுள்ளன.¹ இருப்பினும், இந்தத் தரவுப் போக்கு புவியியல் ரீதியாக வடக்கு-கிழக்கில் துஷ்பிரயோகங்கள் குறைவாக உள்ளன என்பதை நேரடியாக உணர்த்தவில்லை.³ மாறாக, இது முறைப்பாட்டு முறைகளைப் பயன்படுத்தும் விழிப்புணர்வின்மை, போக்குவரத்துச் சிரமங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களின் மீதான நம்பிக்கையின்மையே போன்ற காரணிகளால் ஏற்படும் கீழ்மட்டப் பதிவுகளையே (Underreporting) காட்டுகின்றது.³ ஆசியப் பண்பாட்டுப் பின்னணியில், குடும்பத்திற்குள் ஏற்படும் பாலியல் அல்லது உடல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களை வெளியில் தெரிவிப்பது குடும்பத்தின் கௌரவத்தைப் பாதிக்கும் என்ற அச்சம் பெற்றோரிடையே நிலவுகிறது.⁹ இதனால் முதன்மைப் பாதுகாவலர்கள் இத்தகைய சம்பவங்களை அதிகாரிகளுக்குப் புகார் செய்யாமல் மறைப்பதுடன், பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் கூற்றுகளையும் நிராகரிக்கும் போக்குக் காணப்படுகிறது.⁹ பின்தங்கிய கிராமப்புற மக்கள் மற்றும் தமிழ் மலையகத் தோட்டப் பகுதிகளில் வசிக்கும் சிறுவர்கள் சமூக மற்றும் பொருளாதாரத் தடைகள் காரணமாகப் பொலிஸ் நிலையங்களையோ அல்லது தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையையோ நேரடியாக அணுக முடிவதில்லை.³

7. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் சுரண்டல்களுக்கான மூலக் காரணிகள் (Root Causes of Abuse and Exploitation)

அண்மைக்காலமாக இலங்கையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் தீவிரமடைவதற்குப் பல்வேறு முப்பரிமாணக் காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன¹:

7.1. பொருளாதார நெருக்கடியும் குடும்பப் பிரிவுகளும் (Economic Crisis and Family Breakdown)

இலங்கையில் 2022 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கடுமையான பொருளாதார வீழ்ச்சி மற்றும் உணவுப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக, வறிய குடும்பங்கள் பெரும் கடன் சுமைக்கு உள்ளாகின.⁵ இதன் நேரடி விளைவாகப் பெற்றோர்கள் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புகளை நாடிச் செல்வதும் (குறிப்பாகத் தாய்மார்கள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்லல்), விவாகரத்துகள் அதிகரிப்பதும் மற்றும் பெற்றோரிடையே போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரிப்பதும் நிகழ்ந்துள்ளன.¹ பெற்றோரின் பிரிவினால் தற்காலிகப் பாதுகாவலர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் சிறுவர்கள், அல்லது ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பங்களில் வளரும் சிறுவர்கள் மிகவும் எளிதாகப் பாலியல் மற்றும் உடல் ரீதியான கொடுமைகளுக்கு ஆளாகின்றனர்.¹ வட மாகாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின்படி, ஆறுக்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பெரிய குடும்பங்களிலும், மதுப்போதைக்கு அடிமையான பெற்றோர்களைக் கொண்ட குடும்பங்களிலும் வசிக்கும் சிறுவர்களே அதிகளவில் பாலியல் மற்றும் உடல் வன்முறைக்கு ஆளாகின்றனர் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.¹⁰

7.2. இணையம் மற்றும் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் (Impact of Internet and Social Media)

நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் ஸ்மார்ட் கைபேசி பயன்பாட்டின் அதிகரிப்பு காரணமாக, சிறுவர்கள் எளிதாக சைபர் குற்றவாளிகளின் வலைக்குள் சிக்கிகின்றனர்.¹ இலங்கையில் முகநூல், வாட்ஸ்அப் போன்ற தளங்களின் மூலமாகச் சிறுவர்களின் புகைப்படங்களைப் பெற்று அவர்களை அச்சுறுத்தும் சம்பவங்களும், நிகழ்நிலை ஆபாச ஊடகங்களுக்குச் சிறுவர்களை உட்படுத்துதல் (Online Child Sexual Exploitation) குற்றங்களும் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளன.⁵ சுற்றுலாத் தலங்களில் சிறுவர்களைப் பாலியல் சுரண்டல்களுக்கு உட்படுத்துவதற்காக ஜி.பி.எஸ் (GPS) வசதியுடன் கூடிய கைபேசி செயலிகள் பயன்படுத்தப்படும் புதிய குற்றப் போக்குகளும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.⁵

7.3. உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தகவல் தொடர்புத் தடைகள் (Infrastructure and Awareness Gaps)

பின்தங்கிய கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்குச் சட்டக் கல்வி மற்றும் பாதுகாப்பு அமைப்புகள் பற்றிய புரிதல் மிகவும் குறைவு.¹ அருகில் பொலிஸ் நிலையங்கள் இல்லாததும், போக்குவரத்து வசதிகள் குன்றிய கிராமங்களாக இருப்பதும் குற்றவாளிகள் எளிதில் தப்பித்துக் கொள்வதற்குக் காரணியாக அமைகின்றன.¹ மேலும், பாடசாலைகள் மற்றும் வீடுகளில் உடல் ரீதியான தண்டனைகள் (Corporal Punishment) ஒரு பொதுவான ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டு முறையாக

அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதும் வன்முறையை இயல்பாக்குகிறது.¹⁵ இலங்கையில் சுமார் 80% இற்கும் அதிகமான மாணவர்கள் தமது பாடசாலைக் காலத்தில் ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் உடல் ரீதியான தண்டனையை அனுபவித்துள்ளனர் என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.¹⁵

8. சட்ட அமலாக்கம் மற்றும் நீதித்துறைத் தாமதங்களின் முறையான நெருக்கடி (Systemic Crisis of Law Enforcement and Judicial Delays)

இலங்கையின் சிறுவர் பாதுகாப்பு கட்டமைப்பின் மிக முக்கியமான பலவீனம் என்னவெனில், குற்றவாளிகளுக்கு எதிரான வழக்கு விசாரணைகள் மற்றும் தண்டனைகள் வழங்குவதில் காணப்படும் மிக நீளமான காலதாமதமும் நிறுவனக் குறைபாடுகளும் ஆகும்.¹

8.1. தேங்கிக் கிடக்கும் வழக்குகள் (Case Backlogs)

இலங்கை தணிக்கையாளர் தலைமை அதிபரின் (Auditor General) 2022 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி, நாட்டில் 39,000 இற்கும் மேற்பட்ட சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகள் தீர்க்கப்படாமல் நிலுவையில் உள்ளன.⁴ தற்போது இந்த எண்ணிக்கை 40,000 ஐத் தாண்டியுள்ளது.⁴ சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தில் 2017 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தேங்கிக் கிடந்த சிறுவர் வழக்குகள் 17,000 ஆக இருந்தன, இது 2018 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 20,000 ஆக உயர்ந்தது.¹⁵ நீதிமன்றங்களில் ஒரு வழக்கிற்கு இறுதித் தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதற்குச் சராசரியாக 8 ஆண்டுகள் வரை காத்திருக்க வேண்டியுள்ளது.¹ இதனால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் நீண்ட காலம் நீதிமன்றங்களுக்கு அலைந்து தமது கல்வியையும் எதிர்காலத்தையும் இழப்பதுடன், மீண்டும் மீண்டும் அத்துயரத்தை நினைவூட்டப்பட்டு கடுமையான உளவியல் தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர்.⁴

8.2. நிறுவன ரீதியான திறன்ற தன்மை (Institutional Inefficiencies)

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை (NCPA) ஒரு தன்னாதிக்கமிக்க சட்டரீதியான நிறுவனமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும், தற்போது அது மகளிர் மற்றும் சிறுவர் விவகார அமைச்சின் கீழ் உள்ள ஒரு சாதாரண திணைக்களமாகத் தரம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.⁴ இதனால் நிறுவனத்தின் தன்னாதிக்கமும் முடிவெடுக்கும் திறனும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.⁴

2020 ஆம் ஆண்டில், தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபைக்குக் கிடைத்த 8,165 முறைப்பாடுகளில், வெறும் 1.35% மாத்திரமே சிறப்பு பொலிஸ் விசாரணைப் பிரிவினரால் (Special Police Investigations Unit) நீதிமன்றக் கோப்புகளாகப் பதியப்பட்டன.⁴ அதேபோல், 2021 ஆம் ஆண்டில் 11,187 முறைப்பாடுகள் பதிவாகிய போதிலும், 0.5% வழக்குகளே நீதிமன்ற விசாரணை வரை சென்றடைந்தன.⁴ இது புலனாய்வுத் துறையின் பலவீனம், நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் பலவீனமான நிறுவன ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றையே சுட்டிக்காட்டுகிறது.⁴

8.3. பாதுகாப்பு உத்திகளின் தோல்வி (Failure of Protective Mechanisms)

சிறுவர்கள் நீதிமன்றங்களில் மீண்டும் மீண்டும் சாட்சியமளிப்பதைத் தடுப்பதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 'காணொளி சாட்சிப் பதிவு அலகுகள்' (Video Evidence Units) பெரும்பாலும் மேல் மாகாணத்திற்குள்ளேயே முடங்கிப்போயுள்ளன.⁸ இதன் விளைவாக, 2015

இல் 1.4% மற்றும் 2021 இல் வெறும் 0.6% சிறுவர்கள் மாத்திரமே இத்தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்த முடிந்தது.⁸ பெரும்பாலான சிறுவர்கள் இன்றும் நேரடி நீதிமன்றக் கூண்டுகளில் நின்று வக்கீல்களின் கடுமையான கேள்விகளை எதிர்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர்.⁴

மேலும், பாதிக்கப்பட்டுப் பாதுகாப்புத் தேவைப்படும் சிறுவர்கள் அரசாங்க காப்பகங்கள் அல்லது நன்னடத்தை இல்லங்களில் அடைக்கப்படும் போது, அவர்களுக்கு எவ்வித மனநல ஆலோசனைகளும் வழங்கப்படுவதில்லை.⁴ அவர்கள் அடிக்கடி வெவ்வேறு இல்லங்களுக்கு மாற்றப்படுவதால் அவர்களின் கல்வியும் எதிர்காலமும் முற்றாகச் சீர்குலைகின்றது.⁴

9. உண்மை வழக்கு ஆய்வுகள் (Real Case Studies)

9.1. வழக்கு ஆய்வு 1: யூட் குமார் இஷாலினியின் மரணம் மற்றும் சிறுவர் வீட்டுப் பணியாளர் சுரண்டல்

இலங்கையில் நிலவும் சிறுவர் தொழிலாளர் சுரண்டல், உள்நாட்டு ஆட்கடத்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு அமைப்பின் ஒட்டுமொத்தப் பலவீனத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிய மிகக் கொடூரமான வழக்கு 'யூட் குமார் இஷாலினி'யின் வழக்கு ஆகும்.⁶

டயகம, ஹட்டன் பகுதியைச் சேர்ந்த யூட் குமார் இஷாலினி என்ற சிறுமி தனது 15 வயது 11 மாதங்களில் கொழும்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான ரிஷாட் பதியுதீனின் இல்லத்தில் வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக அமர்த்தப்பட்டார்.⁶ 2021 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 3 ஆம் திகதி, அச்சிறுமி உடலில் கடுமையான தீக்காயங்களுடன் கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு, ஜூலை 15 ஆம் திகதி தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் உயிரிழந்தார்.⁶

இலங்கையின் சட்டப்படி 16 வயது வரை கல்வி கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.⁵ இஷாலினி பாடசாலையிலிருந்து இடைவிலகி, கொழும்புக்கு வேலைக்கு அனுப்பப்பட்ட போது பிராந்திய சிறுவர் நன்னடத்தை அதிகாரிகள் மற்றும் கிராம அலுவலர்கள் அதனைக் கண்காணிக்கத் தவறிவிட்டனர்.⁶ மேலும், 'பெண்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்தும் சட்டம் (1956 ஆம் ஆண்டின் 47 ஆம் இலக்கம்)' மற்றும் அதன் திருத்தங்களின்படி, 16 முதல் 18 வயதுக்குட்பட்ட ஒருவரை வேலைக்கமர்த்தும் போது தொழிலாளர் ஆணையாளருக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் மற்றும் அவரது கல்வி பாதிக்கப்படக் கூடாது.⁶ இஷாலினியின் வழக்கில் இந்த விதிகள் அனைத்தும் அப்பட்டமாக மீறப்பட்டன. பிரேதப் பரிசோதனை அறிக்கையின்படி, இச்சிறுமி நீண்ட காலமாகப் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கும் உடல் ரீதியான சித்திரவதைகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டிருந்தமை தெரியவந்தது.⁶

மலையகத் தமிழ் சிறுபான்மை சமூகத்தின் ஏழ்மையைப் பயன்படுத்தி, அவர்களைக் கொழும்பு போன்ற நகர்ப்புறங்களுக்கு வீட்டு வேலைகளுக்குக் கடத்தும் இடைத்தரகர்களின் சட்டவிரோதச் செயல்களும், அரசியல் செல்வாக்கு மற்றும் நிறுவனங்களின் அலட்சியமும் இச்சிறுமியின் மரணத்திற்கு முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன.⁶

9.2. வழக்கு ஆய்வு 2: நுவரெலியா பாடசாலை விவகாரம் மற்றும் நிறுவனக் குறைபாடுகள்

இலங்கையின் கிராமப்புற உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தகவல் தொடர்புத் தடைகள் எவ்விதம் துஷ்பிரயோகங்களை மறைக்க உதவுகின்றன என்பதற்கு நுவரெலியா மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற இச்சம்பவம் ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.¹

நுவரெலியா மாவட்டத்தின் பின்தங்கிய கிராமமொன்றில் உள்ள பாடசாலை ஆசிரியர் ஒருவரால் 7 வயது மாணவி ஒருவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டார்.¹ இருப்பினும், இச்சம்பவம் நடைபெற்று 7 மாதங்களின் பின்னரே வெளியில் தெரியவந்து முறைப்பாடு செய்யப்பட்டது.¹

பின்தங்கிய மலைக் கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்களுக்குப் போக்குவரத்துச் சிரமங்கள் காணப்படுவதும், அருகில் பொலிஸ் நிலையங்கள் இல்லாததும், சட்ட விழிப்புணர்வின்மையும் இத்தாமதத்திற்கு முக்கிய காரணங்களாகும்.¹ பாதிக்கப்பட்ட சிறுமியின் பெற்றோர் ஆரம்பத்தில் இதனை யாரிடம் முறையிடுவது என்று அறியாதிருந்ததும், சமூக அவமானத்திற்கு அஞ்சியதும் இக்குற்றத்தை நீண்ட காலம் மறைத்து வைப்பதற்கு வழிவகுத்தது.¹ இது கிராமப்புறங்களில் முறையான கண்காணிப்புக் குழுக்களின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.¹

10. சட்டக் கட்டமைப்புகளும் அண்மைய கொள்கைச் சீர்திருத்தங்களும் (Legislative Frameworks and Recent Policy Reforms)

இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவதற்காக அண்மைக்காலங்களில் சில முக்கியமான சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன ¹⁸:

10.1. வேலைவாய்ப்பு வயது மற்றும் அபாயகரமான தொழில்கள் திருத்தம் (2021)

2021 ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தங்களின்படி, இலங்கையில் குறைந்தபட்ச வேலைவாய்ப்பு வயது 14 இலிருந்து 16 ஆக உயர்த்தப்பட்டது, இது நாட்டின் கட்டாயக் கல்வி வயதான 16 உடன் ஒத்திசைவாக அமைகிறது.⁵ இதற்காகப் 'பெண்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்தும் சட்டம்', 'கடைகள் மற்றும் அலுவலக ஊழியர்கள் சட்டம்' மற்றும் 'குறைந்தபட்ச ஊதியக் கட்டளைச் சட்டம்' என்பன திருத்தப்பட்டன.²⁰

மேலும், 16 முதல் 18 வயதுக்குட்பட்ட இளைஞர்கள் ஈடுபடக் கூடாத அபாயகரமான தொழில்களின் பட்டியல் 51 இலிருந்து 71 ஆக விரிவுபடுத்தப்பட்டது.¹⁸ வீட்டு வேலைகள், மீன்பிடித்தல், அழகுக்கலைத் தொழில், கணினி மற்றும் இலத்திரனியல் சாதனங்கள் சார்ந்த பணிகள் என்பன இந்த அபாயகரமான தொழில்கள் பட்டியலில் புதிதாக இணைக்கப்பட்டன.¹⁸

10.2. சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் கட்டளைச் சட்டத் திருத்தம் (2022)

2022 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க 'சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் (திருத்தச்) சட்டத்தின்' மூலம் (Children and Young Persons Amendment Act), 1939 ஆம் ஆண்டின் பிரதான கட்டளைச் சட்டம் 'சிறுவர் கட்டளைச்சட்டம்' (Children's Ordinance) எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டது.¹⁹

இத்திருத்தத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், சட்டத்தின் கீழ் 'சிறுவர்' என்பதற்கான வரையறை 16 வயதிலிருந்து 18 வயதாக உயர்த்தப்பட்டதுடன், 'இளம் நபர்' (Young Person) என்ற சொல்லாடல் முற்றாக நீக்கப்பட்டது.¹⁹ இதன் மூலம் 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைவரும் குற்றவியல்

நீதித்துறையின் கீழ் சிறுவர்களாகக் கருதப்பட்டுப் பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.⁵

மேலும், இத்திருத்தத்தின் மூலம் சிறுவர்களுக்கு நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்படும் பிரம்படி அல்லது சாட்டையடி போன்ற உடல் ரீதியான வன்முறைத் தண்டனைகளை அனுமதித்த 29 மற்றும் 76 ஆகிய பிரிவுகள் முற்றாக நீக்கப்பட்டன.¹⁹

11. கொள்கைப் பரிந்துரைகளும் எதிர்கால வழிகாட்டல்களும் (Policy Recommendations and Future Directions)

இலங்கையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகப் பிரச்சினையைக் கட்டுப்படுத்தி, பாதுகாப்பானதொரு சூழலை உருவாக்குவதற்குப் பின்வரும் பன்முகக் கொள்கை மாற்றங்கள் அவசியமாகின்றன¹:

11.1. விரைவான நீதி மற்றும் சட்ட அமுலாக்கம்

நீதிமன்றங்களில் தசாப்தங்களாகத் தேங்கிக் கிடக்கும் 40,000 வழக்குகளை விரைந்து விசாரிப்பதற்காக ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் விசேட சிறுவர் நீதிமன்றங்களை (Specialized Child Courts) நிறுவ வேண்டும்.⁴ சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தின் கீழ் முன்னர் இயங்கிய 'சிறுவர் துஷ்பிரயோகப் புலனாய்வு அலகை' (Child Abuse Unit) மீண்டும் அமைத்து, குற்றப்பத்திரிகைகளை 2-3 ஆண்டுகளுக்குள் தாக்கல் செய்வதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.⁴

நீதிமன்றங்களில் சிறுவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் சாட்சியமளிப்பதைத் தடுக்க, அனைத்து மாவட்டங்களிலும் காணொளி சாட்சிப்பதிவு உள்கட்டமைப்பை விரிவுபடுத்த வேண்டும்.⁴

11.2. பாடசாலைக் கலைத்திட்ட மாற்றங்கள்

பாடசாலைகளில் மாணவர்களின் வயதுப் பிரிவுகளுக்கு ஏற்ற வகையில் அறிவியல் பூர்வமான பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்க ஆரோக்கியக் கல்வியைக் கட்டாயமாக்க வேண்டும்.¹

2019 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுப் பின்னர் மத மற்றும் பழமைவாத எதிர்ப்புகளால் திரும்பப் பெறப்பட்ட 'ஹதே அபே பொத' (Hathe Ape Potha) போன்ற வழிகாட்டி நூல்களைத் தகுந்த திருத்தங்களுடன் மீண்டும் பாடசாலைகளில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.¹

பாலர் பாடசாலை முதலே சிறுவர்களுக்கு "நல்ல தொடுதல் மற்றும் தீய தொடுதல்" பற்றிய விழிப்புணர்வை வழங்க வேண்டும்.¹

11.3. சமூக கண்காணிப்பு மற்றும் கிராம மட்டக் கட்டமைப்பு

ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகப் பிரிவிலும் உள்ள சிறுவர் நன்னடத்தை அதிகாரிகள், கிராம அலுவலர்கள் மற்றும் மகளிர் அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் இணைந்து பாடசாலைகளிலிருந்து திடீரென இடைவிலகும் சிறுவர்களைத் தேடிக் கண்டறியும் பொறிமுறையை உருவாக்க வேண்டும்.⁶

தோட்டப் பகுதிகள் மற்றும் பின்தங்கிய கிராமங்களில் உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தி, தற்காலிகப் பாதுகாவலர்களிடம் உள்ள சிறுவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.¹

11.4. உளவியல் புனர்வாழ்வு மற்றும் காப்பக மேம்பாடு

துஷ்பிரயோகத்தில் ஈடுபட்ட குற்றவாளிகளுக்குச் சிறைத்தண்டனை வழங்குவதோடு மட்டுமன்றி,

அவர்களின் வக்கிர மனநிலையை மாற்றுவதற்கான உளவியல் புனர்வாழ்வுப் பயிற்சிகளை வழங்க வேண்டும்.¹

பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்குத் தகுதிவாய்ந்த மனநல ஆலோசகர்கள் மூலம் தொடர்ச்சியான உளவியல் சிகிச்சை மற்றும் ஆலோசனைகளை (Trauma-Informed Care) காப்பகங்களிலேயே வழங்குவதைக் கட்டாயமாக்க வேண்டும்.¹

12. முடிவுரை (Conclusion)

இலங்கையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பது சாதாரண சமூக ஒழுங்கீனத்தைத் தாண்டி, நாட்டின் மனிதவள மேம்பாட்டிற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் கடுமையான அச்சுறுத்தலாக உருவெடுத்துள்ளது.¹ கடந்த 2014-2023 வரையான காலப்பகுதியில் பதிவான 64,569 முறைப்பாடுகள் இப்பிரச்சினையின் ஆழத்தைக் காட்டுகின்றன.¹ சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைகள், நீதித்துறையில் காணப்படும் எல்லையற்ற காலதாமதங்கள் மற்றும் சமூகப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்பன குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமானதொரு மறைவிடத்தை வழங்குகின்றன.³

2021 மற்றும் 2022 ஆம் ஆண்டுகளில் கொண்டு வரப்பட்ட புதிய சட்டத் திருத்தங்கள் கொள்கை அளவில் வரவேற்கத்தக்க முற்போக்கான நகர்வுகளாகும்.¹⁸ இருப்பினும், சட்டங்கள் காகிதத்தில் மாத்திரம் இருக்காமல், அவை அடிமட்ட சமூகத்தில் முறையான முறையில் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், பொலிஸார், சிவில் சமூக அமைப்புகள் மற்றும் அரசாங்கம் ஆகிய அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டால் மட்டுமே இலங்கையின் எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்குப் பாதுகாப்பான, வன்முறையற்றதொரு தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்.

13. உசாத்துணைப் பட்டியல் (References - MLA Style)

- [1]. Arulmolivarman. *Child Abuse in Sri Lanka*. The Samnet, n.d. Web.
- [2]. Centre for Policy Alternatives. *Statement Calling on an End to Impunity on Child Labour, Trafficking, and Sexual Exploitation*. CPA Sri Lanka, 2021. Print.
- [3]. Hettiarachchi, Devashmika. "Management of Victims of Child Abuse in Sri Lanka: The View of a Child Psychiatrist." *Sri Lanka Journal of Child Health*, vol. 49, no. 3, 2020, pp. 279-283. Print.
- [4]. Hizbullah Anvari, J. M. *Child Abuse and Necessary Awareness*. Islam Kalvi, 2018. Web.
- [5]. i-Probono. *Children First: A Deep Dive into the National Child Protection Authority's Role in Child Protection*. i-Probono Reports, 2024. Print.
- [6]. i-Probono. *Justice Delayed: 40,000 Child Abuse Cases Await Action in Sri Lanka*. i-Probono Case Studies, 2025. Web.
- [7]. International Labour Organization. *Sri Lanka Progress Report on Child Labour Elimination*. ILO / IPEC, 2025. Print.

- [8]. Jackson, Yo. "Future Directions in Child Maltreatment Research." *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*, vol. 52, no. 4, 2023, pp. 450-465. Print.
- [9]. Lucas, G. N. "Child, Adolescent and Youth: Definitions." *Sri Lanka Journal of Child Health*, vol. 52, no. 2, 2023, pp. 100-105. Print.
- [10]. Mahesan, V. "Child Abuse in Northern Sri Lanka: Socio-Demographic Correlates." *Jaffna Medical Journal*, vol. 32, no. 1, 2016, pp. 45-52. Print.
- [11]. Manoharitha, M. "The Shockwaves of Child Abuse Threatening Sri Lanka." *Virakesari*, 2023. Web.
- [12]. Masliya, A. L., and M. I. Nasrin. "The Reasons for the Rapid Increase in Child Abuse: A Study Based on Valaichenai Judicial & Administrative Divisions." *SEU Arts Research Session*, 2020. Print.
- [13]. Mohammad Ilyas, L. R. *Child Abuse: A Study Based on Sainthamaruthu Divisional Secretariat Division in Ampara District*. South Eastern University of Sri Lanka, 2016. Print.
- [14]. National Child Protection Authority. *About the NCPA and the 1929 Helpline*. NCPA Sri Lanka, n.d. Web.
- [15]. World Vision Lanka. *Child Protection and Prevention of Neglect*. World Vision Reports, 2021. Web.

14. முரண்பாட்டுப் பிரகடனம் (Conflict of Interest Statement)

இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர் எந்தவொரு நிதி ரீதியான, தனிப்பட்ட அல்லது நிறுவன ரீதியான முரண்பாடுகளும் (Conflict of Interest) இல்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகப் பிரகடனம் செய்கிறார். இக்கட்டுரையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள தரவுகள் மற்றும் பகுப்பாய்வுகள் முற்றிலும் கல்விச் சார் நோக்கங்களுக்காகவும் கொள்கைசார் ஆய்வுகளுக்காகவும் மாத்திரமே நேர்மையுடன் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.